

Het Regt

PRYS DER INSERTIE.

15 centiem den drukregel.
40 centiem den reklamen.
Alle toezending van brieven, geld,
moet ons vrachtyr geworden.

Wekelyks verschynende Woensdag
en Zaterdag, by HUB. DE COCQ,
Opsteller-Uitgever, te St-Truiden.

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

GODSDIENST.

VADERLAND.

VRYHEID.

ABONNEMENT PRYS:

Voor de Stad 5 fr. per jaer.
" 3 fr. per 6 maanden.
" 1-75 fr. per trimes ter
Voor Buiten 6 fr. per jaer.
" 3-50 per 6 maanden.
" 2 fr. per trimester.

BERIGT.

Die zich aen het **REGT** voor het jaer
1862 zullen abonneeren, zullen het tot nieuwjaer gratis
ontvangen.

De Politiek en de Godsdienst.

Noch de ondervinding der eeuwen, noch de bloedige omwentelingen die Europa bestormen, kunnen de oogen der vorsten openen. Zy verstaen dan niet dat hunne getrouwe bondgenote de kerk is, die ter zelve tyd dat zy voorschryft aen God te geven wat aen God toekomt, er byvoegt aen Cesar te geven wat aen Cesar toekomt. Zy verstaen dan niet, onze staetsmannen, dat de staten niet kunnen bestaen, dan door aen de twee grondstoffen die de maetschappy daerstellen, de geestelyke en de wereldlyke magt, hunne volle vryheid van beweging te laten, waer uit eene onbeerlyke eenzelvigheid, de voorspoed der volkeren en de magt der staten voortvloeijen. Noch eens, niets heeft hen kunnen genezen van deze noodlottige verblindheid, welke het voortteeken van den ondergang des vaderlands is.

Het is een der verwonderingswaardige trekken der christene samenstelling, dat hare bedienaers verspreid en tegenwoordig zyn in de gansche maetschappy; zy leven zoowel naest de hut der armen, als naest het paleis der grooten; in gedurige aenraking met de nederigste en verhevenste standen, raedsmanen en vertroosters van alle ellende en van alle grootheid. Europa staet tegenover eene ontelbare en woelgeestige menigte, en beklagt zich dat de middelen om haer te bestieren, te verlichten, te ondersteunen, te bedaren, hem ontbreken. Dat het aen den Godsdienst zynen invloed niet betwiste, dat het de geestelyke magt niet vreeze! Laet ze zich uitbreiden groot en krachtvol; en zy zullen op 't laetste meer vrede dan worsteling, meer hulp dan hindernis by brengen. Het is den Godsdienst alléén eigen aen iedereen te kunnen spreken, en alle driften te bedaren.

Maer welk is dan toch de reden van die betreuenswaardige zinneeloosheid der staetsbesturen? Waerom, in dit oogenblik, deze vyandyke houding van het belgisch staetbestuur tegenover de geestelyke magt? Eilaes, zy hooren toe, dat men het in ernstige aendagt neme, zy hooren toe aen de vrymetselary; zy hebben dus gezworen den eerloozen, den catholyken Godsdienst, den Godsdienst onzer voervaderen te verpletten; 't is 't ordewoord van Voltaire; zy willen doorgaens de menschen maken, zoo als zy zelfs zyn, zonder godsdienst, zonder tucht; zy beoogen niets dan de omverwerping van altaer en troon; en daerom willen zy den invloed des priesters niet in het uideelen der aelmoessen, daerom niet in de scholen van het staetsbestuur; daerom moet hy zyne woorden wel afmeten op den kansel der waarheid!

Ongelukkig België! indien het nog lang overheerscht wordt door de party der klubs, welke niets anders voor oogwit heeft dan de denkbeelden en gevoelens, waerin ons duerbaer vaderland tot hertoe zynen roem heeft gevonden, in de ge-

moederen te versmachten en geheel en gansch te vernietigen. Er is geen twyfel meer mogelyk, de zoo gezeide liberale party wil den maetschappelyken invloed des Godsdienstes op de samenleving ten gronde toe verdelgen en verpletten. Het liberalismus is onbermhartig: het wil alles seculariseeren en centraliseeren!

Hoe is het mogelyk dat een ministerie denkt dat de catholyke kerk gevaerlyk kan zyn voor het staetsbestuur? Bewyst intengendeel de kerk den staet geene groote diensten? Bezorgt zy denzelven geene getrouwe onderdanen? De gouvernemen-ten zouden neergeknield de kerk om de hun gedane diensten moeten bedanken, want het is zy die alles in 't werk legt om de onderdanen te bedaren en hun de onderwerping in te boezemen. Zy zouden zich moeten gelukkig achten aen de kerk de magt en de noodige middelen te waerborgen, om meer en meer de opvoeding van het volk te bestieren, en hygevolg om op andere wyzen meer en meer invloed op het volk uit te oefenen, wel verre van door alle inconstitutionneele en vryheid-doodende wetten den priester uit alles te verbannen.

Maer, neen! de Belgen zullen hunnen volkaerd niet laten vergifigen door de verderfelyke magonnieke grondstelsels, welke toch niets anders willen en bewerken dan vernietiging van Kerk en Staet; zy zullen nog by tyds die zoogezegde liberale volksbeschaving afschudden, welke hun toch niets anders dan verslaving van het lichaem en den geest voorbereidt en berokkent; zy zullen zich aen het godsdienstige en vaderlands-lievende voorgaende hunner voorvaderen beginnen te herinneren!

Want onze ouders zeiden toch
Dat wy trouw aen deugd en pligten
Onze stappen moesten rigten,
Als de bron van alle goed
En de vrede van 't gemoed.

Maer zie hier wat anders.

De liberale klubsparty spreekt van niets anders, draegt niets anders op zyn vaendel dan het schoone woord *bezuinigingen*!! Dat men het versta, ja *bezuinigingen* zyn er noodig! Maer waerom dan die millioen-verkwistingen voor gegroefde kanons, voor de embastijering van Antwerpen, terwyl men in volle kamer gezegd heeft dat België, alhoewel het 't onwettige koningryk Itale erkend heeft, niets van buiten te vreezen heeft? Met al die klinkende woorden van *bezuinigingen*, worden er hygevolg schandelyke geldverkwistingen te weeg gebragt, wordt het budget jaerlyks verhoogd, en moeten de schatpligtigen maer dieper en dieper in de beurs tasten. Wy zullen alles niet zeggen, want het is eene ware schande voor het kleine Belgiëland! Wat heeft de wet op de afschaffing van de oktroyen voortgebragt? Geen beteren koop en een groot te kort in de kas!

De verblindheid, die uit de hoevaerdy gemeenlyk voortspruit, is eene hyna ongeneeslyke ziekte.

Wy hopen dat de kiezers den vinger weldra op de wonde

zullen leggen en het liberalistendom verloochenen, en dan za ons geliefd vaderland onder vele betrekkingen voorspoediger worden. Elkeen werke hertoe mede.

De Gemeente Secretarissen.

Belgie is, Goddank, het gelukkigste landje dat ooit geschapen en gekuld werd; men moet er zich de beenen afloopen, al de stalen pennen van Manchester in smeekschriften opschryven, om verdienden loon van arbeid te bekomen.

Wanneer zullen de heeren gemeente sekretarissen verkrygen wat zy vragen? Gy weet wel hoe het liedje gaet:

A Pâques ou à la Trinité!

Wat heeft men hun tot nu toe geantwoord? hetzelfde wat de Bohémienne aen Scanarelle antwoordde, die vroeg of hy de rivier zou kunnen passeeren:

Les canards l'ont bien passée!

Falidera!

Dat is te zeggen, uitvlugtsels, kale praet!

Zy hebben al zoo lang gevraagd, geschreven en gewreven. Onze doorluchtige heer Gouverneur heeft de gemeenteraden aengemoedigd om eene bylage te doen, ten einde hunne sekretarissen eene jaerwedge te verschaffen. De heer LEUNEN, voorzitter hunner vergadering, de heer PIEPELEERS, hun geheim-schryver, hebben onlangs nog hunnen besten inkt en fynste Henri-pennen op het papier gebragt, om de Kamers te willigen en het gouvernement over te halen. Wy vreezen ons dood dat er nog veel kullagie zal gesponnen worden, eer zy den appel van Guillaume Tell zullen treffen.

Un tas d'objections le plus souvent basées
Sur des contes en l'air et des billevesées.

De gemeente wyst hen reeds op eenige plaetsen naer den provincialen raed, de provinciale raed naer de permanente deputatie, de permanente deputatie naer de Kamers; wie weet waer haer de Kamers nog zullen henen wyzen? Geene grootere kullagie onder den blauwen hemel van onze zotte luchtstreek, dan hetgeen men gewoon is *la voie administrative* te noemen of te verwenchen.

Om de komedie volledig te spelen, moest nu het gouvernement nog eene commissie benoemen, die den toestand der sekretarissen ging ter plaetse bestatigen.... Zoo wordt de wereld op het ys geleid, en dat ware alweér tyd gewonnen.

God beware ons toch van administratie en kommissien! Het is veel noodiger dat men aen de botwerken van Antwerpen geld verspille, dan van te zorgen dat de belgische burger, die eene plaets bedient, leven kan.... Och, wat zyn wy toch gelukkig in ons wahrendorff- en kanongietend vaderland!...

De traverse en traverse
Tout va dans l'univers

De travers.

H. TIMON.

(Wordt vervolgd.)

Scenilletou van het Regt.

DE ZOT.

Eene nare aendoening beving ons den boezem, toen wy over eenige weken de vervallene kluis van Oostenrode toenaderden. Alles scheen er doodsche als een kerkhof, verwoest als een landschap waer de donder des heeren was overheengevaren, met zyne verdelgende hagebuijen en moedwillige stormwinden.

De kerk met haren stormtoren, waer slechts nog eenige losse schaliën aen den verroesten nagel te kletteren hingen, lag, onthelgd, vol graen en gedorschen strooi getast. Ratten en muizen liepen en piepten over hoogzael en altaer; geen enkel venster meer in de dikke muren des tempels: eenige ruwe witte planken, waer de gure morgenwind van december door huilde, als het gemjammer eener barende vrouw, stonden zoo bitter, tegen het verscheurde vensterlood en de gekrookte yzeren ramen, verlatenheid en verwoesting te roepen. De listige spin weefde hare webbe tusschen de armen van het crucifix, en loerde op de onbezenne vliegjes tusschen het loofwerk van het tabernakel.

De vorige slaep- en eetzaalen, op wier afgekalkte en bekrabte muren hier en daer nog eene brok lyst van loofwerk was hangen gebleven, spoitende getuigenis van vroegere pracht, stonden zonder deur, zonder vloer, zonder venster, nacht en dag,

treurig open voor vledermuizen, uilen en timmerende zwaluwen. Het eenigste bewys van leven dat wy er in vonden, was eene roodhaire kat, gezeten op eenen balk, en welke ons in de halve duisternis met twee flikkerende oogen aenzag, en haren langen steert kwispelend liet ahangen.

De eigenaer bewoont den westvleugel van het gebouw, het voorjaarig vertrek van den Prelaet. De groote vierkante ruten van onze dagen in den kareelrooden gevel getrongen, hebben echter het eenvoudig en statig opzigt van oude tyden niet weggenomen. Alles getuigt er nog de strenge kloostertucht. Een groote zonnwyzer uit geslepen mergelsteen, onder de uitschietende kepers van het pannendak in den muer gemetst, wist met zyn' zwarten yzeren neus, tusschen wyngaerdoover en blauwe trossen, zoo stil en onverbiddelyk de uren van zon en leven uit. Eilaes! hoe meng leven heeft hy reeds niet afgemeten, dat hem nimmer meer beschynen zal; en hoe vele blaren zyn er reeds niet van den wyngaerd gevallen en voor eeuwig heên gedwarfeld in de draeiwinden van den herfst!

Langs een onderwetsch rond deurtje traden wy de wooning van den eigenaer binnen, en vonden onder den breeden schouw-mantel, bezyden een lagchend kolenvuer, eene bejaerde vrouw bezig met spinnen. Eene brabandsche hufstreckte zich met hare witte vliegels langs hare ingevallene wangen tot op de schouders af.

— Goede vrouw, vroegen wy, zou het ons geoorlofd zyn de kluis eens te bezigtigen?

— O ja, heeren, sprak zy, gaet vry overal rond, maer slaet toch de kamer van den zot niet over.

— De kamer van den zot? Zyn hier dan zotten geweest?

— Ja, antwoordt zy met een langen zuucht, byzonder één.

En de draed brak tusschen hare vingers, en zy vaegde zich met den toot van haren blauwen voorschoot eene dikke traen uit het oog.

— Hoe byzonder één? hielen wy aen; werden hier dan niet meer zinneloozen besteed?

— Ja, byzonder één, goede heeren; maer laet ons daervan zwygen! waerom op den loord van het graf, in de nabylheid der stille have, het lyden en het onweér des levens nog teruggeroepen? Waerom een afgetoofd hart van negentig jaer nog doen hygen en jagen? — Hierop kwikte zy het rad met den vinger weér in gang, knoopte den draed en spon.

Langs eenen statigen trap, tusschen hooi en haver, beklommen wy de oude kloostergaagen. Eene lange ry blauwe deuren, die niet meer open gingen op het geluid eener bel, herinnerde eenzaam de vorige bewooners van het gesticht. Wy stieten te allen open, gingen alle kamers af, toen wy ten langen laetsten den voet in eene zetteden, waer gewis de arme zot moest gewoond hebben. Een klein venstertje gaf op een hu-

De Brouwerij.

De Belgische brouwerij, die zoo nationale nyverheid, zoo wydstrekkend en zoo zeer den landbouw rakend, bevindt zich in eenen moeijelyken toestand. Zy verdient op dezen oogenblik alle onze aandacht.

In 1860, verhoogde M. Frère, doof blyvende aan alle vermaningen, de accynsregten op het bier.

Dan volgde de opslag van den hop. Degene van de gerst en het koren had op hetzelfde tyd stipplaat.

Sedert dien bevonden de brouwers zich in tegenwoordigheid van deze dubbele noodzakelykheid: zy moeten aan den Staat meer betalen, en zy ontvangen minder, omdat er minder bier verbruikt wordt.

Die staet van zaken is tegenstrydig aen de belangen van allen. Er moeten groote poogingen aangewend worden om hieraan een einde te stellen. Wat ons betreft wy aenzien als een groote spaerkundige misslag, de verhooging van het accynsrecht door de Kamer in 1860 aen M. Frère toegestaan, en wy hebben besloten er de wegmaking van voort te zetten, ons beroepende op de grondstelsels door M. Frère zelve ten allen tyde uitgedrukt. Die minister heeft altyd gezegd dat wilde men de opbrengst der belastingen op de verbruikwaren verhoogen, men moest beginnen met de regten te verlagen.

Ons dunkt dat het oogenblik is voor de brouwers onzer stad, die meer dan anderen belang hebben in de vermindering der accynsregten, zich in komiteit te vormen, en hunne poogingen te voegen by degenen hunner talryke medefabrikanten, die, minder zorgeloos dan zy, van hunne belangen, zich samenpannen om de herziening dier onregtveerdige wet te verkrygen.

De Wet van 1842 over het lager Onderwys.

De liberale associatiën van den lande gaen een adres aen de kamers toesturen, om de herziening der wet van 1842 op het lager onderwys te vragen. Waerin die wet aen de liberalen mishaegt, weten wy wel; zy hebben schoon te zeggen dat zy den godsdienst en de priesters verbieden en duizend dergelyke practjes vertellen, om de onnoozele sukkelars in slaap te wiagen, het is de priester, en niet dan de priester die hun in den weg loopt. En nogtans zegt de pruisische wet dat het voornaemste wat er in de school te doen staet, is van de zeden der kinders a volgens de grondige waarheden van het christendom te vormen.

Het engelsche gouvernement verklaert in zyn wetsontwerp van 1839 dat « godsdienst gemengeld moet worden met al de stoffen van het onderwys. » Sir Robert Peel vraegt, in name der regten van het geweten, dat « de godsdienst de onveranderlyke grondsteen zy van alle opvoeding, en dat het godsdienstig onderwys in de school leerstellig en niet algemeen zy. » Guizot roept in volle kommer uit: « dat de dampkring der school zedelyk en godsdienstig zyn moet.

M. Cousin verklaert dat « het de pligt der geestelykheid zou wezen een onderwys te bestyden zonder zedeleer en wezentlyke godsdienst, en dat zy in dezen stryd de goedkeuring zou hebben van alle welpeizende lieden, van de huisvaders en van het volk zelf.

M. Barreau bewyst dat de lagere school zonder godsdienstig onderwys niet bestaan kan; men heeft er schoon een kruisbeeld te plaatsen, men zal er God niet zien, zegt hy, indien de priester er niet in komt.

Ziedaer wetten en gevoelens welke zeker niet ten gunste spreken van het liberale ministerie!

KULLAGIE.

Heeren Jupiter's donder- en storm-goden van het lager onderwys, vergeeft het toch den stikkelhairygen Kullagiemester, zoo hy de roekeloze stoutmoedigheid eens beging van een schoolbezoek op zynen klaphoorn af te stooten, zonder erg. Nota bene. Want de Kullagiemester verslyt wel tien castors per jaer, met in zonen en naneschyn, op alle hoeken der straten, te groeten en te roepen: Serviteur, Mynheer! Ik bewonder u en kan mynen lach niet inhouden!

Zot geratel van hansworsten,
Grootheid van theathervorsten.
Die siechts den snul gebogen houdt
Voor haer bedwelmend kloutergoud.
Kullagie.

nentuintje van het klooster: tegenover hetzelfde hing de zonwyzer met zyne twaelf zwarte letteren, en in de verte verhief zich de kruin van een blauw gebergte en de lange spits van eenen kerktoeren. Het binnenste van dat celken, geen viervoet in lengte en breedte, droeg op zyne leemen en koude muren eene geheimzinnige geschiedenis. Voor de schouw stond, midden in een' grooten rooden ring, een prachtige bloempot geschilderd, met jasmynen en roozen besteken, en waeronder deze versen, waerschyntlyk met een pennemes, uitgebytdel waren:

O lyden, lyden tot den dood!
Doch waer myn lyden nog zoo groot,
Zoo blyf ik toch getrouw van zinnen,
Myn lieve, duerbare Anna.....

Het laatste rym was uitgekraab en onleesbaer; doch moest, volgens alle waerschyntlykheid, het vers zoo geweest zyn:

Myn lieve, duerbare Anna minnen.

De naam van Anna stond overal, tot tegen het gewelf toe, in den kelk van eene lirie tuschen roozen en jasmynen uitgesteken.

Maer de muer, tegen over het venster, leverde, bezyden de deur, eene zonderlinge verbeeldenis op.

Op eenen langen lessenaar lagen verscheidene rollen muzyk-papier met nog leesbare noten op, uit het opera van Gretry: Richard Leeuwen-hart. Hetgeen wy er uit opdeden, was de zang van deze bekende woorden:

O indien Margareta toch hier ware!

Wy willen hier noch van onze eeuw, noch van ons Vaderland gewagen; wy spreken van het jaer een, waer de uilen regeerden, en van Bitavia, waer de eene mensch den anderen met eenen hoop ongerymdheden zocht den duivel in te jagen. De Kullagiemester rookte nooit geente eigaer meer, en gaf al zyn goed aen de botwerken van Antwerpen, zoo hier of daer een dol schaep eene toepassing durfde wagen. Och God! wy meenen dar'er altyd van ons en van ons landje gehandeld wordt, en nogtans is de wereld zoo groot en het dolzinnig huisgezin van Adam zoo menigvuldig. Voor een kiwit die wy somtyds afschilderen of bewonderen, hebben wy er wel honderd op het tapyt.

Een fransche dichter met name Desaugiers, heeft dat zoo schoon gezegd en gezongen:

Chien et Chat, A la ronde
Chien et Chat, Chaque état.
Voilà le monde! N'offre, hélas, que chien et chat.

Als gy zondags, naer het lof, eene boercherberg binnenkomt, dan vindt gy, in den hoek langs de schouw, eenen statigen man zitten, met eene zwarte jas, deftig tot onder de kin toegeknoopt. Zyn gelaet scheen verstorven, zyn oog verglaesd, en een onderbroken gekuch vertraedt eene borst, verzwakt door onophoudend spreken. Hy lacht bedeesd en toegevend al de dorpelyke kopstukken toe: gy hebt gelyk, burgermeester; dat is zoo, heer Sekretaris; dat is de waarheid, heer Schepen! Hy weet, och arme, niet hoe hy de eigaer moet tusschen zyne lange magere vingers houden spreekt gy hem van 't ministerie, van 's lands regering, zoo trekt hy de schouders op; spreekt gy hem over de kemels en den boerenwinkel van 't plaetselyke bestuur, zoo speelt hy den dooven, en antwoordt u preeren als gy hem appelen vraegt. Ons Regt ligt er op tafel, hy durft het nog niet bezien: het Regt is te regtuit en de heer burgermeester is er tegen. Die man is een schoolmeester die 't bezoek van den inspecteur verwacht Kullagie! Men verheft de Schoolmeesters tot in de wolken op het papier, en men behandelt ze nog erger dan kinders. Spreekt my toch van geene administratie met hare paletot dragende potentaten. Een meester is al ruim genoeg om van piepelen te droomen; wat moet het dan niet zyn als er u een half dozyn kaporalen op de bakken zitten!

Hoe zoet is het uw eigen
In alles meester zyn,
Voor niemand moeten zwygen,
Noch tot den dans gedwongen zyn,
Op een officieele bobyn!

Nu gaet de spitsroede beginnen; zyne schoolmajesteit komt geleerd en gespoord binnen gestuapt. Wat 't pruischt en trekt hy de neus op, gy hebt de vensters vandaeg weer niet opengezet... Is dat een gedruisch in de school met de klompen der kinders! waerom doet gy ze geene schoenen dragen!

— Wel boerenkinders, hooggeachte Heer,
— Gy maekt nog observaties? als ik u zeg dat ze moeten schoenen dragen? hoeveel kinders hebt gy?
— Tachtig, hooggeachte heer.
— Ik zie er hier toch maer zestig? waer zyn de twintig anderen?
— Aenstonds zullen zy komen: de wegen zyn zoo slecht en de huizingen zoo ver van de school af.
— Als ik u zeg dat de kinders by tyds moeten hier zyn? de wegen moeten niet slecht zyn, daer moet gy voor zorgen... Is dat eene manier van banken zellen? de kinders zitten toch met den rug naer het licht, lomperik!
— Na uw laatste schoolbezoek hebt gy ze my zóo doen plaetsen.

— Dat kan niet zyn, gy hebt my weer niet begrepen, domoor! doe de kinders eens bidden... is dat eene uitspraak! 't is juist een roumielpot dien gy hoort! geen komma, geen punctum, niets in acht genomen! in den Weest gegroet bidden zy arme zondaers; dat woord arme staet niet in den latynschen Weest gegroet.

— Ik kan geen latyn, hooggeachte heer.
— Gy moet latyn kennen; zyt gy een schoolmeester? doe de kinders eens rekenen.

— Suske, kom eens hier aen het boord.
Suske steekt bevreesd den duim in den mond en begint te huilen.

— Wat, stampt hy dat de inkt uit den koker springt, is dat uwe kinders opvoeden! zy zien er allen uit als boschuielen! ik zal ze eens ondervragen.

Al de kinders beginnen te beven.-- Hoeveel klinkers zyn er? gy daer op den hoek der bank? -- Het kind begint te weenen en snikt: ik kan er niet aendoen, heer inspecteur.

Wie, gaet hy voort heeft Adam uit het aerdspardys ge-

Van beiden kanten dier muzyk-rollen, lag een hoop spel-tuigen: clarinetten, vioolen, fluiten, timballen, turksche mutsen en trommels, zorgeloos dooreen geworpen. Boven op den lessenaar stond een doodshoofd, met zyne holle ooggen en lange tanden, en op het doodshoofd eene flikkerende keers. Een woeste kerel, gekleed als een heerschap, de borst vol kruissen en certitels, stak, geregen in een zwaerd, twee bloedende harten uit, waer twee groote jagthonden naer omhoog sprongen.

Neen, ripen wy onvrywillig uit, dat is geen zot die hier gezeten heeft; daer schuilt iets anders onder. De bloempot der schouw met zyne jeugdige jasmynen en gloorende roozen beteekent de liefde, die in zyn smachtenden boezem woelde; het weemoedig en wanhopend gedicht, dat er onder staet, eene verdrinking des harten en eene moedeloze droefheid, opwelende uit eene gekrenkte doch standvastige liefde, door dwang noch lyden ooit te overwinnen:

Zoo blyf ik toch getrouw van zinnen
Myn lieve, duerbare Anna minnen.

Eene barbaersche hand heeft zelfs het woord minnen uitgeschrabt, als eene giftige bron van 's jongelings ongeluk. En nogtans moet zyne Anna eene toovergodin van schoonheid, van gevoel en deugd geweest zyn; want hare zoete en onvergeetbare naam prykt overal in den kelk der lirie, tuschen ruikers van roozen en jasmyn; Anna moest hem gedurig met hare bevalligheden voor de oogen zweven; want de vloer, de muren, de vensterramen, de schouw en het gewelf staen met denzelven begoeheld.

jaegd? gy daer op den hoek der vierde bank. -- De gendarmen, antwoordt het, och arme!

Een boerenjongen van een vyftien jaer, een eerste guit, en die niet weende gelyk de anderen, werd ook ondervraagd: wat had Adam gedaen? de schoolmeesters geplaegd. -- De arme schoolmeester bezweek van angst en trok werktuigelyk zyne horlogie uit.

— Zoo, zoo! onbeleefderik, het uerwerk in de tegenwoordigheid van twee heerinspecteurs uittrekken! En hiermede stampend de deur uit: Karel, ik zou u wel eens kunnen oplechten! my zoo afrontieren!

De liberalen die ons scholen
Van 't priesterlyk gezag ontslaen,
Die hadden hem het aenbevolen,
Van er zoo beestig door te slaen.

Dat belet echter niet van by den Pastoor de voeten onder de middagtafel te steken, eens goed aen de flesch te ligten, en aen de meid die twee uren lang het peerd had vastgehouden, de aerdbolwegende som van vyf centimen drinken en speldegeld in de vuist te steken. Gy zoudt maer zeggen!

Gelukkig dat er nog al mannen onder de schoolmeesters zyn die weten in de vuist te lagchen, en zoo als wy, Kullagie! te roepen. De Kullagiemester geeft er immers ook den bliksem van, en lacht en bidt, zoo dikwyls hy eenen gestievelden en paletotdragenden schoolgoet gemoeit komt: bid voor ons ARME zondaers nu en in de uer van schoolbezoek, Amen. Alles is immers toch maer Kullagie!

De Kamer.

26 Nov. De beraedslaging is eog niet geeindigd: het ministerie zal voor het minst nog voor eene lange zitting op de pynbank gelegd worden. Het effect, door deze discussie te weeg gebragt, is onmeetlyk ook tegen de bewysreden, door de regterzy aengehaeld, zyn die der linkerzy telkens afgeschamt, en nog altyd staet het gezegde regt: « als gy van de naburen niets vreest, wat stapelt gy dan millioenen en millioenen in fortien rondom Antwerpen op en versmelt gy ze in gegroefde kanons? »

M. de Kervyn-de-Lettenhove heeft voor den eersten keer in de kamer het woord gevoerd; zyne redevoering, tegen de erkenning van Italie, is een der beste die er zyn uitgesproken. De konservatieve party heeft in hem eenen redenaar te meer, die moedig op de bres komt en voor zyne opinie strydt.

M. de Theux heeft byzonder schoon gesproken: de linkerzyde heeft zich stil gehouden, en luisterde naer de argumenten die het hoofd der regterzy tegen de erkenning van Italie inbragt, en die niet omver te werpen zyn. « Hetgeen in Italie thans gebeurt, zeide hy, heeft een groot gevaer voor ons doen om staen. Het is zeker dat de erkenning van het koningryk Italie de Italianen meer en meer zal aanzetten om volkomenlyk hun doel poogen te bereiken, met den aanval van Rome en Venetië. Het is niettemin zeker dat een oorlog in Venetië onmiddelyk in een algemeenen oorlog zou veranderen, en dat wy in dien oorlog onzen ondergang kunnen vinden. Het gouvernement stelt dus zonder eenig voordeel onze onafhankelykheid in gevaer. Ten allerhoogste kon ons onzydigh land den titel van koning van Italie erkennen, maer niet het ryk van Italie, gepleegd door eene overrompeling en eene miskenning van al wat heilig is, waer van er geen voorbeeld bestaat. Ons gedrag heeft een pynelyken indruk gedaen te Rome en in andere landen die het koningryk Italie nog niet erkend hebben. Men kan gemakkelijk zich weinig stooren aen de misnoegheid van het zwakke roomsche gouvernement. Doch die zwakheid bewyst niet dat wy gelyk hebben en dat de H. Vader ongeluk heeft. » Spreker betreurt ten slotte de erkenning als een nutteloozen, gevaerlyken en onvoorzytigen akt.

27 Nov. Het einde der beraedslaging is nog niet gekomen: de kanonik de Haerne, M. de Broeckere en d'Hoffsmid hebben het woord gevoerd. Frank was de redevoering van den kanonik de Haerne, hy protesteerde niet alleen tegen de vergelyking die de liberalen altyd willen maken tuschen de belgische en de italiensche revolutie; maer hy deed klaer zien dat de linkerzy alles dooreen knooit om het wezenlyke punt in de discussie uit het oog te doen verliezen.

Zoo is hetzelfde gebeurd in het ontwerp over de wet

Wat zou de lessenaar met zyn muzyk en spel-tuigen anders zyn, dan de vergulde droomen van een jongelings leven! Hy dacht zyne dagen door te brengen in zoet genot en verzading des harten, als begeesterd door het geluid van een vervoerend muzyk. Maer, eilaes! de kelk des levens gaf hem gal in plaets van honing te drinken, en de dood verscheen daer waer hy het leven reikhalste te vinden, omdat men hem zyne Anna ontuomen had. Richard Leeuwen-hart, opgesloten in eenen toren en van zyne duerbare Margareta gescheiden, zong 's avonds en zong 's morgens, zong by nachte en zong by dage:

O, indien Margareta toch hier ware!

Eveneens luidden al de verzuchtingen van den armen jongeling in deze cel gevangen:

O, indien myne Anna toch hier ware!

Maer de keers van zyn leven brandt alle oogenblikken korter en korter, zy is half verteerd; nog eenigen tyd; dan is zy aen den dorren schedel van het doodshoofd; en dan neemt alles een einde, bestaan en leven, liefde en droefheid, genot en lyden. De twee harten die in den degen steken, zyn de harten der geliefden; de wreedaerd die hun beiden onheil en droefheid veroorzaekt, moet een groot en magtig man zyn die, op het toedoen van lage en haetzuchtige opstokers, van vuige honden, zoo den tyger speelt.

Hub. DE COCQ.

(Wordt vervolgd.)

van liefdadigheid; het volk veroordeelde de wet, omdat de linkerzijde ten haren opzichte had gelogen, en zo ter oorzaak der liberale ongerymheden en aanweefels niet verstond.

M. Defré is met eene lange lyst martelaers voor den dag gekomen byna voor Abrahams tyd. Maer M. de Haerne heeft hem doen zien dat Boniface zyne helden altyd niet zeer juist gekozen had. Zois Tasso voor M. Defré een martelaar van het pausdom, terwyl hy in 1595 te Rome stierf, alwaar hy geroepen was, om in het Capitolium, uit de handen van den Paus zelven, de erekroon te ontvangen.

Het deel van de redevoering van M. de Haerne over de kwestie der kleine nationaliteiten, van de zelfwetgeving, de natuurlyke grenzen, de annexien, is doorslaande van logiek.

M. de Brouckere heeft eenen hutsepoj gemaakt by heeft roer; tegen en over gesproken. Eerstens wilde hy de erkenning niet, twee minuten na dien wilde hy ze uitstellen, dewyl er geen koningryk Italië bestaat zonder Rome voor hoofdstad, en hy denkt niet dat Frankryk ooit zal toelaten, dat Victor-Emmanuel de hand legge op de Eeuwige Stad.

De positie der linkerzijde is al te moeijelyk: van daer dat eenige liberale gazetten gedurig om la clôtüre roepen, zy die sedert jaren de regterzijde uitdaegden, om eene politieke discussie aen te vangen. Nu hebben zy er eene — doch zy weten waer voor.

Kerkelyknieuws.

Donderdag namiddag zyn wy ooggetuigen geweest van een waer feest. De eerw heer Karolus Ouwex, gewezen kapellaen te Stembert, wiens allezins veelvoudige verdiensten reeds verscheidene dagen te voren het gansch dorp hadden in rep en roer gesteld om hem te verwelkomen, wierd er als geestelyke herder plegtig ingehaald. Beschryven met welken eerbied en geestdriift de Kerkmannaers hunnen nieuwen Pastoor hebben ontvangen, ware onmogelyk.

Een optogt te parade en het rytuijn van de welede en liefdadige familie de Brouckere zyn hem te St-Truiden komen afhalen. Om 2 uren kondigde het geschut van 't kanon de aankomst van den stoet aen, en geheel de bevolking begaf zich aen den ingang des dorps, waer zich een prachtige triomphoog verhef met het volgende jaerschrift:

Alle inwooners van deze parochie
Verwelkommen vrolyk hunnen nieuwen herder.

Daer kwamen een meisje en een knaepje gevormd door den zoo yverigen en bekwamen schoolmeester den heer Kuypers, eene redevoering aflezen, [die met de grootste stilzwygendheid aenhoord werden. (1)]

Daerna begaf men zich, onder het zingen van lofzangen, processiegewys naer de kerk, langs den dorpsweg gansch beplant met sparren, die allen vlaggen droegen met het geschrift: *Leve onze Herder!* Aen de pastory verhef zich een tweede zegeboog, waerop veelkleurige en vaderlandsehe vlaggen wapperden. Van daer leverde de baen een betooverenden oogslag: gansch de straat was beplant met dennenboompjes, met vaendelsen roode en witte draperien behangen. Aen de kerk gekomen onder een derden zegeboog, waerop men het jaerschrift las:

Treed lieve Herder in Gods lieve huis.
Waerin uwe schapen U verwachten.

werd de nieuwe Pastoor begroet door den heer burgermeester de Chestret de Hanefle, die hem veel geluk wenschte, en ter kerk geleid om in het bezit van het geestelyk bestu-er van Kerkom gesteldte worden door M. den Beken van St-Truiden, bygestaan door de geestelyken der omlygende plaetsen.

De kerk op het rykste versierd was oegeroept met geloovigen, allen betugende hoe gelukkig men was den nieuwen Herder te ontvangen en te bezitten. Rovent het choor prykte het zoo ware jaerschrift tusschen bloemen en loover:

De echte Herder zal alle schapen weiden,
en boven den predikstoel:

Als echte schapen volgt 's Herders veil'ge stem.

De plegtigheid was voorgezet door den heer Beken Cartuyvels, die, met die kernige, overtuigde in hartroerende wesprenheid, waerdoor hy zoover uitmunt, eene indrukwekkende redevoering uitsprak over de weerzydsche pligten des Pastoors en der Parochianen. De menigvuldige aenhoorders waren diep bewogen op het aenhooren der doordringende woorden, byzonderlyk toen hy, met een diep gevoel, de lasten van een goeden herder afschilderde; ja, menige traen hebben wy, met innige aendoeuing, zien rollen over de zoo jeudige als verdorpe wangen.

De grootste stilte en ingetogenheid heerschten in den tempel terwyl de voorgeschrevene ceremonien plaets hadden. Eer, eer aen de Kerkmannaers die zoowel den heer Ouwex hebben weten te waerden! Hy zal hen, Hy heeft het immers op den stoel der waerheid beloofd, met aenhoudende vijt en ais een ware herder geleiden; hy wenscht hun den vrede en zal denzelven ook onder hen trachten te doen heerschen; Hy zal hunne goede inborst bewaren, en is 't nooing nog verbeteren; Hy zal hunne kinders de gegronde kennis hunner pligten inplanten, Hy zal wel namelyk de armen, de noodlydenden, het schoonste deel zyner hem toevertroude kudde, vertroosten en helpen, en dat alles en veel meer zal hun verdienstelyke Herder verrigten, zyn eigen zelven, zyne eigene belangen mit liefde tot de zynen verwoerlooende.

Alzoo is dit waer kerkelyk feest, met de medewerking der goede inwooneas van Kerkom, die noch moete, noch kosten gespaerd hebben voor het doen der versieringen, met de beste orde geeindigd. Neen. Kerkom zal nooit dit schoon feest vergeten, en zal thans, zooals de eerw. heer Ouwex het zoo schoon zeide, maer eene groote familie uitmaken, waervan hy de verscheidene karakters, de verscheidene hoedanigheden zal weten te gebruiken, te geleiden, om er maer een man, een hert van te maken.

(1) Plaetsgebrek belet ons die twee lieve en keurige redevoeringen van die twee bekwame schoolkinderen van den achtbaren en kundigen onderwyzer Cuypers te geven, de eerste werd voorgedragou door M. J. Clerinx, terwyl Henriette Cuypers den heer astoor een uitgezochten ruiker aanbod; de tweede door J. G. Cuypers, terwyl L. Cuypers den herderstaf aanbod.

Eer aen den heer Ouwex, den nieuwen Herder die zyn onvermoed werken en zyne grondige kennissen aen Kerkom's welvaert wil en zal wyden!

— De heer Bogaerts pastoor te Guygoven, ex-inspecteur en ex-sekretaris van het bisdom, is Groot-Vikaris benoemd van het bisdom van Luik.

Stadsnieuws.

Daer de avond zoo stikdonker is, heeft onze regering een goeden maetregel genomen met onze lanternen te herhangen en er hier en daer nog nieuwe by te voegen.

— De restauratie van den toren des stadhuizes is voltrokken. Wy hebben altyd gezegd, by elke nieuwe ontdekking van een afgemaekt deel, dat onze toren, in zyn geheel eens voltrokken, aen iedereen zou behagen. En inderdaed er gaet niemand voorby zonder het stadhuus en deszelfs schoonen toren met genoegen te beschouwen. Eer ook aen het stadbestuur van een zoo schoon als nuttig werk te hebben verrigt.

— Ons klein Seminarie heeft deze week met de gewoone plegtigheid het feest gevierd van de A. Catharina, de patroons der filosofen. Des avonds hebben de jonge Seminaristen, met hunne gewoonlyke kiesheid vantael en manieren eene schoone komedie voorgedragen, welke de toejuichingen van een uitgelezen publiek heeft verdiend.

— Het is tyd van oppassen: want men spreek niets anders meer dan van stelen: zoo heeft men deze week 's nachts lynwaed gestolen dat eene vrouw had laten te bleken liggen. Men verhaelt ook dat er vele henden overal gestolen worden.

— Op den markt van heden is de tarwe verkocht aen 36.25 fr.; het koren aen 24; de gerst aen 24.50, de haver aen 18; de aardappelen aen 9; de boter aen 1.20; de eijeren aen 7 centimen stuks.

Sterfgeval.

Eene depeche uit Rome heeft den dood gemeld van M. de Trazegnies, oud 27 jaren, zoon van den markies de Trazegnies d'Itre, van Correz-le-Château, by Gemblours. Eene correspondentie van Le Monde deelt de eerste byzonderheden mede over dat ongeluk, door eene oude adelyke familie van België ondervonden.

De jeudige markies de Trazegnies bevond zich te Isolette, op het oogenblik dat dit siecken des koningryks Napels door de italiaensche troepen teruggenomen werd. Markies Alfred de Trazegnies is niet door den kop geschoten geworden, zoo als men eerst zeide. Hy is ongedeerd uit Isolette gekomen, doch vond den dood by het gevecht dat later te San-Giovanni werd geleverd. Hy was stafkapitain by het leger van Frans II.

Dezwarte Benden.

Bergen 27 Nov. Het onderhoor der beschuldigten van de *Zwarte Bende* is reeds begonnen. Er zyn door den voorzitter van ambwege reeds 5 advokaten aengeduid, en daer zullen er waerschylyk nog 5 aengeduid worden in den loop der week. De beschuldigings-akte beslaet ongeveer 250 bladzijden.

Dry der beschuldigten van de *Zwarte Bende*, waeronder zegt men de zuster der Leclercq, zullen enkel voor de assisen verschynen, om inlichtingen verschaft te hebben aen de baenstroopers, om hen in hunne schelmstukken te geleiden. Men berekent dat het getal kwestien die aen den jury zullen gesteld worden, ten minste tot 18 honderd zullen belooopen. Hieruit kan men opmaken hoe lang de debatten zullen duren.

FRANKRYK.

De *Ami de la Religion* meldt, dat hy eene dagveering heeft gekregen voor overtreding der wet op de onderteekening, om reden eener correspondentie uit Brussel, welke dit dagblad met het formeel: *pour extrait* heeft meegedeeld. De ingewikkelde correspondentie is van 17 September, wy zyn thans den 26 Nov. en het is slechts den 23, dat de *Ami de la Religion* die dagveering ontvangen heeft.

— Men leest in de *Patrie*: eene byzondere deperke meldt dat generael de Goyon, bevelhebber over het bezetting-korps te Rome, en generael d'Hugues, kommandant over de eerste divise van dit korps, zich dezen morgen, 26, te Marseille voor Civita-Vecchia hebben ingescheept. M. de Lavalette zal slechts op einde dezer week naer Marseille vertrekken alwaar hy zich regstreeks voor Civita-Vecchia zal inschepen.

Toestand van Napels.

De *Patrie*, welke men stellig niet van partydigheid voor koningsgezinden zal verdenken, heeft van haren correspondent uit Napels eenen brief ontvangen, waeruit wy het volgende overnemen:

« Het is stellig dat de bende van Cracco Niuno Nanco, den spanjaerd Borgès tot opperbevelhebber gekozen heeft. Het is onder zyne bevelen dat de *baenstroopers* Castelmezzano hebben afgebrand en dat zy 80 inwooners als gyzelaers hebben meegenomen.

Salamandra is uitgeplunderd door eene bende van 400 man, aengevoerd door een franschen zouaf. Te Govugusa zouden de *baenstroopers* zich ten getalle van meer dan 400 vereenigd en de milicie dier streek op de vlugt gedreven hebben. Zy namen vervolgens de rigting van Calciano.

Te Lorenzano hebben de rykste personen eene vliegende kolom gevormd tegen de *baenstroopers* welke de meest bedreigde punten moet doorloopen.

Den 14 was Stigliano, na een bloedig gevecht, door de *baenstroopers* bezit. 20 mobiele garden werden kryggevangen genomen.

De troepen lieten 15 dooden waeronder een kapitein.

Nederland.

Het gouvernement heeft een wetsontwerp voorgedragen, strekkende tot het afschaffen der slaverny in West-Indië.

ITALIE.

Geschenken aen den H. Vader.

Men meldt dat er van alle kanten geschenken aen den H. Vader toekomen, terwyl de gouvernementen van Parys en Turyn, zyne vervolgers, het baakroet naderen, Duitschland, Italië, Frankryk en België, zenden geld naer Rome.

De sommen welke de *Armonica*, catholiek blad, van Turyn naer Rome heeft gezonden, belooopen 503,871 fr onder de nieuwe giften haelt zy 1 1/2 kroon aen van een arm meisje uit de omstreken van Ravenna, welke niets aen den H. Vader te geven hebbende, die 1 1/2 kr. door het verkoopen van haar hair had ontvangen.

Koningin Maria van Napels.

Wy melden in tyd dat de dames van Weenen aen koningin Maria van Napels een kunstvoorwerp hebben geschenkt ter oorzaak harer heldhaftige deugden. Zie hier het antwoord van koningin Maria aen de dames:

Aen de dames van Weenen

» Mevrouwen, de bewyzen van innige sympathie, welke uit uwe gevoelige herten komen, hebben my diep getroffen te midden der sombere doch roemvolle herinneringen van het verleden. Ik druk er hierde levendigste erkentenis over uit, en verzoek u op myne innige en onbepaalde erkentelykheid te rekenen. Die engel — het geliefde zinnebeeld van den vrede — zal, ik wil het het gelooven, op u en op my in de toekomst waken, en zal ons vreugd, geluk en heil aenbrengen.

» Rome, 10 oct. 1861 »

» Maria. »

M. Ratazzi.

Men leest in eene parysche korrespondentie der *Armonica*: Ratazzi heeft ons verlaten. Hy liet zich te Parys alsoen zeldzaam voorwerp zien, en eenige familiën hebben *Soirées* gegeven om hem te... toonen. Ik heb eene dier uitnodigingen gezien waer men onder las: *Men zal M. Ratazzi zien*. De voorzitter der kamer was er zoodanig verrukt over, dat hy buiten zichzelf van vreugde was.

Turyn, 28 nov. Men heeft te Milan een komiteit ontdekt, hetwelk was ingerigt om de italiaensche troepen tot disertie aen te hitten. De schuldigen zyn aengehouden.

BURGELYKEN STANDJDER STAD ST-TRUIDEN.

Aengiften van den 23 tot den 30 November, 1861.

GEBOORTENS.

Mannelyk 6. — Vrouwelyk 3.

HUWELYKEN.

Duchateau, Willem met Vanhees Anna Catharina. Hendrickx, Sebastianus met Goossens, Alexanderina Virginie.

OVERLYDENS.

een kind van 6 jaren.

AU PRIX DE LA FACTURE.

Monsieur Henri SPROELANTS Nég. grand-placé N. 17, a l'honneur de faire connaître au public, que par suite de cessation de commerce il vendra tous ses articles au prix de facture, draps, nouveautés pour pantalons, gilets, robes, toiles, etc. etc.

Aen prys der factuer.

De heer H. Sproelants, negociant, Grooté merkt, 17, St-Truiden heeft de eer het publiek te verwittigen, dat hy, by uitscheiding van bedryf alles aen den prys der factuer zal verkoopen, zoo als laken, hoogste menigheden voor broeken, gilets, kleeden voor jufvrouwen, lynwaed, enz. enz.

VERKOOP VAN

TE NIEL.

Maendag 16 December 1861, om 10 ure 's morgens zal den Notaris GOYENS ten verzoek van mevrouw de la Rava d'Agèiero verkoopen:

Omtrent de 60 schoone VETTE OLMEN, waer onder vele van 2 à 3 meters dikte, wassende in de dreften van het kasteel van NIEL, alwaar de liefhebbers zich zullen willen vergaderen.

Deze boomen zyn dienstig om te bouwen, voor schrynwerkers en rademakers enz.

VERKOOP VAN

CANADA-BOOMEN

te Montenaken.

Dynsdag 17 December 1861, om 10 uren 's morgens zal den Notaris GOYENS ten verzoek van den heer Buntinx verkoopen:

Omtrent de 45 koopen CANADA gewassen op een land gelegen te Montenaken in het dorp, palende de *Kiezelsweg* van Montenaken naer St-Truiden.

Deze BOOMEN van eene schoone dikte en hoogte zyn dienstig tot alle hande gerief.

VERKOOP VAN
CANADA, DENNEN EN RASPHOUT
te Gingelom.

Woensdag, 18 december 1861, om 10 uren 's morgens, zal de heer HENNEQUIN door den notaris GOYENS verkoopen :

Omtrent de 30 Canada-boomen gewassen te Gingelom neffens den oorspronk en eene menigte koopen Rasphout, kleine Canada en Dennen van 60 centimeters omtrek wassende neffens den yzeren weg.

Men zal beginnen aen den Oorspronk alwaer men zich zal vergadereu.

VERKOOP VAN EXTRA
DIKKE CANADA

te Mielen-boven-Aelst.

Maendag, 23 december 1861, om 10 uren 's morgens, zal de heer HENNEQUIN door den gezegden Notaris verkoopen :

Eene menigte extra dikke Canada-boomen gewassen op eenen boomgaard gelegen te Mielen-boven-Aelst achter zyne pachtthove.

GROOTE VERKOOP
van

D E N N E N

Donderdag, 12 december 1861, om elf uren 's morgens zeer precies, zal de heer Senateur de PITTEURS-BIEGAERTS van het Speelhof, officier van het orde van Leopold, ter plaetse, ten meestbiedend en op credit voor den notaris DELGEUR verkoopen :

Hondert zestig koopen Dennen, dienstig voor bruggen, kepers, rek- en latwerk, hop- en boonstaken en bakkers-brandhout, liggende gekapt in hoopen op Mielenbosch, by het Gebrand Lindeken, tegen den weg van het kasteel van Nietweu-hoven, naer Weyer leidende, gemeente St-Truiden, onder half kwartier van de statie van Cortenbosch, alwaer de liefhebbers die er zullen aenkomen eenen werkman zullen vinden om hun naer den bosch te geleiden.

GROOTE VERKOOP VAN
CANADA- EN ESSE-BOOMEN.

Dynsdag, 3 December 1861 om half elf 's morgens, zal de heer Senateur Theodore de PITTEURS-BIEGAERTS, ter plaetse, ten meestbiedend en op credit, voor de Notaris DELGEUR verkoopen :

Negentig allerschoonste Canada-Boomen, van eene extra lengte, waer van veel van over de twee meters dikte, en zestig Esse-Boomen, respectievelijk dienstig tot berd, klompen, timmerhout, meubels, rademakers en ander gerief, staende te wassen in zyne weide en op een land, gelegen in de gemeente St-Truiden, een half uer van de stad, tusschen de Molen van Straten en de Kiezweg naer Gingelom, afgelegen van denzelven rlieenlyk eenige meters, hetgeen zeer voordeelig is voor het vervoer der boomen.

VERKOOP VAN
AERDHOUT.

Dynsdag, 10 december 1861, om 10 ure 's morgens zal de heer baron de CHESTRET van Hanefte, ter plaetse, ten meestbiedend en op credit met schalmen door den Notaris VANHAM verkoopen :

Het Aerdhout wassende op zyne bosschen te Kerkom, genaemd Kleinen Aelsterenbosch en Grooten Keelberg.

Te beginnen met den Kleinen Aelsterenbosch.

GROOTE VERKOOP
van extra schoone
CANADA EN WITTE BOOMEN
EN EENEN ALLERDIKSTEN EIK.

Maendag 9 December 1861, om 10 ure 's morgens, zal de heer Baron de CHESTRET van Hanefte, ter plaetse, ten meestbiedend en op credit voor de Notaris VANHAM verkoopen :

200 extra schoone CANADA en WITTE BOOMEN, dienstig voor berd, klompen, timmerhout en alle ander gerief, staende te wassen in de gemeente St-Truiden, te BERNISSEM, tegen over de winning.

En eene extra schoone EIKE BOOM aldaer, van 9 meters en half hoog en 3 meters 20 centimeters dikte, dienstig tot molenboom, en twee doorne HAGEN.

PUBLIEKE VERKOOP
van onbelaste patrimonieele

GOEDEREN

om uit de

ONVERDEELDHEID TE TREDEN.

Vrydag, den 6 December 1861, om 9 ure 's morgens, ten herberge van Philippus SALMANS, gestaen te Sint-Truiden op den Merkt, zal de heer HENRI SPROELANTS, beneffens zyne kinderere, publiek, ten meestbiedend en met groot gemak van betaling, door den Notaris COEMANS, verkoopen de volgende onroerende goederen, te weten :

GEMEENTE AELST.

1. 17 aren 36 centiaren land, tegen den weg van Sint-Truiden naer Boukhout, kadastraal bekend sectie B, N. 278, in pacht by Joannes Prumeau van Brusthem.
2. 78 aren 47 centiaren land, in het Hagendorenveld, kadastraal bekend sectie A, N. 54, in pacht by Martinus Daenen van Brusthem.
3. 1 hectare 14 aren land, in het Broekveld, kadastraal bekend sectie B, N. 125, in pacht by Josephus Gennex van Brusthem.

GEMEENTE BRUSTHEM.

4. 1 hectare 70 aren 74 centiaren blok op terstok tusschen de Grauwendries en de Naetenbampwining, kadastraal bekend sectie E, N. 149, in pacht by L. Mussen van Zepereu.
5. 24 aren 86 centiaren land in het Vrankrykveld, kadastraal bekend sectie D, N. 199, in pacht by Gregorius Rauseveld van Brusthem.
6. 47 aren 65 centiaren land in het Vrankrykveld, kadastraal bekend sectie D, N. 180, in pacht by den heer Libert Sproelants van Brusthem.
7. 47 aren 66 centiaren land op Lichtenberg, kadastraal bekend sectie D, N. 18, in pacht by de weduwe Loix van Brusthem.

GEMEENTE HALLE-BOYENHOVEN.

8. 75 aren 60 cent. land kort by Halmael by den Viaduc, ter plaetse Veidenbeer, waer van 23 aren 80 cent. sectie C, N. 19a, en 46 aren 80 cent. sectie C, N. 19b, in pacht by Henricus Conckx van Stayen.

GEMEENTE HOUPPERTINGEN.

9. 1 hectare 29 aren 12 cent. land in het Boomveld, kadastraal sectie A, N. 17, in pacht by de wed. Billen en Willem Peeters van Tereyken.
10. 65 aren 29 centiaren land in het Dorpveld, kadastraal sectie A, N. 285b, in pacht by voornoemde wed. Billen van Tereyken.

GEMEENTE SINT-TRUIDEN.

11. 5 aren land tegen de Houtstraet, kadastraal sectie F, N. 269, in pacht by den heer Lambert Boonen van St-Truiden.
12. 1 hectare 30 aren 78 cent. land op e Houtstraet, kadastraal sectie F, N. 103, in pacht by de wed. Vanoorbeck van Sint-Truiden.
13. 43 aren 60 cent. land aen Bevingen Lindeken, kadastraal sectie E, N. 448, in pacht by Joannes Wiggers van Sint-Truiden.
14. 43 aren 60 centiaren land in het Wyngaerdiveld, kadastraal sectie E, N. 792, in pacht by Petrus Lafosse van Sint-Truiden.
15. Eenen Hof, dienstig tot bouwplae's, groot 19 aren 61 cent by de statie van den yzeren weg, kadastraal sectie G, N. 436a, in pacht by de gebroeders Dutois.
16. Twee wooningen met eenen hof op St-Pieters Buiting, groot 10 aren 16 cent. kadastraal sectie E, N. 273, 275 en 272a, de huizen bewoond door Andreas Baerts en de gebroeders Dixx en den hof in pacht by Gustave Vanharen.
17. Een onlangs nieuw geboord commercieel huis in de Brusthemstraet, sectie H, N. 1154 en 1155, in huer by den heer Joseph Bruyninx.

De koopers zullen van voorschrevene Goederen in bezit komen te weten : Van de landen onder de nummers 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 en 13 onmiddelyk na den acstaeiden oogst, van dit onder nummer 14 na den oogst van 1865, en van het land onder nummer 8 na den oogst van 1864 en van de huizen en hoven tegen half-merkt 1865.

LENAERTS Gebroeders, Capucienen-straet, St-Truiden, hebben de eer het publiek te verwtigen dat de BOEKBINDERY met de grootste nauwkeurigheid en spoed zoo als voorheen blyven voortzetten.

BEURZEN-STICHTING PULIX.

De bestierders en begevers der Beurzen-stichting Ludevius PULIX, verwtigen de belanghebbende dat er eene Beurs van fr. 94,81 vacant is. De daertoe regthebbende worden uitgenoodigd hunne titels en kwalificatien franco voor den 15 December te doen geworden aen den heer Notaris AERTS te St-Truiden, ontvanger van gemelde stichting.

TEREGTWYZING.

M. SWENNEN, hoedemaker, op de groote merkt, te St-Truiden, verwtigt het geerde publiek, dat het gerucht, door zekere personen, tot in-trest van hunnen winkel, uitgestrooid, dat hy by uitscheiding, zynen bandel niet meer voortzet, gansch valsch is, en dat er by hem als voorheen de beste gegarantiseerde hoeden voor geestelyke en wereldlyke personen te bekomen zyn.

ST-NIKOLAES.

Uitverkoop, by Hubertus RAMAEKERS, in de Hamelstraet, St-Truiden van een groot assortement quincaillerie-artikels en van eene extra schoone keus van speelgoederen voor kinderen, zoo als poppen, fluiten, violen, trommels, peerdjes, keukendozen, enz. enz. alsook van allerbeste quinquets modérateur-régulateur. Alles aen eenen prys boven alle konkurentie.

H. VANDERGETEN,

RUE DE LIÈGE, N° 84, SAINT-TROND,

vend des Vins et Liqueurs et toutes espèces de Linges, le tout provenant d'une des premières maisons de la Belgique.

TE BEKOMEN BY

G. JOACHIMS, Slot- en stoommakeren fabrikant in landbouw-werktuigen,

OP DEN HOUTMERKT, TE SINT-TRUIDEN,

zyeren bedden van alle soort, yzeren wiegen, yzeren hoestoelen, (chaises pliantes) yzeren hoftafels, yzeren canapés gansch opgesteld, enz., enz. Alles aen de gematigste pryzen en boven alle konkurrentie.

BERIGT.

De Notarissen DELGEUR en VANHAM hebben de eer het publiek kenbaer te maken dat de gemeenschap der zaken tusschen hen tot nu toe bestaen hebbende, met wederzydsche toestemming en in alle vriendschap eindigt, en de Notaris VANHAM in het vervolg zyn kantoor in deszelfs wooning gestaen te St-Truiden, achter het Minderbroeders-klooster, N° 173, zal houden.

TE KOOP

eene groote kwantiteit schoone PLANTSOENEN van Canada Boomen,

Zich te adresseeren by den Notaris Coemans.

BEKENTMAKING.

Te huren voor een langen termyn of te koop, om terstond aen te slaen, een HUIS met eene schoone en welgekalaudeerde BROUWERY, met allen aenhang en grooten Hof, en met al de brouwersgereedschappen.

Zich te bevragen by den heer Portmans-Cruls, Groote Merkt, St-Truiden.

PENSIONNAT
DES RELIGIEUSES URSULINES, RUE DE NAMUR
A SAINT-TROND.

Cet établissement favorablement situé dans le quartier le plus salubre de la ville réunit tous les avantages désirables. — Les jeunes personnes qui viennent y puiser l'éducation, sont l'objet des soins les plus assidus et d'une sollicitude toute maternelle.

Le temps et la vie tout entière des religieuses Ursulines vouées à l'instruction par état et par goût sont consacrées sans réserve au bonheur de leurs élèves. On les prépare à la position sociale qui leur est destinée par la providence en leur inspirant avec une piété douce et solide, l'amour de leurs devoirs, le goût du travail et sur tout un esprit d'ordre et d'économie.

A la demande des parents on initie également les élèves à tout ce qui concerne la tenue d'un ménage.

Le prix de la pension est de 300 francs.

VERTREK-UREN VAN DEN
YZEREN WEG.

St-Truiden naer BRUSSEL, LUIK, ANTWERPEN en GENT:

'S morgens 8 uren 17 minuten.
Na middag 1 » 06 » (Express-trein.)
'S avonds 6 » 03 »

St-Truiden naer HASSELT, MAESTRICHT en AKEN:

'S morgens 9 uren 37 minuten.
Na middag 4 » 02 »
'S avonds 7 » 53 »

POSTWAGEN-DIENST

VAN SINT-TRUIDEN NAER TONGEREN.

9 uren 45 min. 's morgens. — 7 uren 45 min. 's avonds.
Sint-Truiden, drukkerij van Hub. DE COCQ, N. 84.